

Op Weg

Lijdenstijd en Pasen 2024

Uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
Jaargang 55 nummer 1

Pasen Geloof in Verbinding

Inhoud

Jaargang 55, nummer 1

Diensten; Gaat het; Bij de voorplaat	Pagina 2
Geloof, Hoop, Liefde en Verbinding	Pagina 3
Dank; Verbinding met Vrijheid	Pagina 4
Hoop!; Koffie na de dienst	Pagina 5
Hoe is het met ons als gemeente?; Beleidsplan	Pagina 6
De kracht van gebed	Pagina 7
Berichten uit Klein Beraad; Wat doen vrijwilligers voor u bij de geluidsknoppen	Pagina 8
Intentie	Pagina 9
Bloemen en Collecten; Activiteiten	Pagina 10
Paasactie ARK; Aria's en Koralen	Pagina 11
Hartelijke groeten; Colofon	Pagina 12

Gaat het

Geworteld in vrijheid
verscheidenheid
verdraagzaamheid
én
verbondenheid.

Laat je hart in kleuren spreken.

*Michiel de Jong
5 februari 2024*

Bij de voorplaat:
Jaffa, Wensbrug
Jeruzalem, Mozaïek in Heilig Graf kerk

De diensten in februari, maart, april en mei 2024 in de Doopsgezinde Kerk aan de Koningsweg 12 te Alkmaar .

Collectedoelen:

18 februari 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde, 1^e van de veertig dagen
Begeleiding Landelijk Jongerenwerk

25 februari 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Rien Erkelens, 2^e van de veertig dagen
Paaspakketten Alkmaars Raad van Kerken
NL77 INGB 0002 6852 43 t.n.v. ARK o.v.v. Paaspakketten

3 maart 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Jarek Kubacki, 3^e van de veertig dagen
Paaspakketten Alkmaars Raad van Kerken

10 maart 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde, 4^e van de veertig dagen
Stichting Menno Simonsmonument
NL31RABO0141964138 t.n.v. SDMF

17 maart 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Ineke Reinhold - Scheuerman, 5^e van de veertig dagen
Stichting Menno Simonsmonument

24 maart 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde, Palmvasen
Kinderhuis Bethanië
NL07ABNA0446608513 t.n.v. Kinderhuis Bethanië

28 maart 2024, 19.30 uur (Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde, Witte Donderdag, Avondmaal

29 maart 2024, Geen Dienst, Goede Vrijdag

31 maart 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde, Pasen
Kinderhuis Bethanië

7 april 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Zr. Janneke Leerink
Artsen zonder Grenzen
NL13INGB0000004054 t.n.v. Artsen zonder grenzen

14 april 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde
Artsen zonder Grenzen

21 april 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Ds. Jacqueline Roelofs
Tent of Nations
NL75TRIO0391082221 t.n.v. Stichting Vriend Tent of Nations

28 april 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Ds. Louise Pondman – de Wilde
Tent of Nations

5 mei 2024, 10.00 uur (Beeld- en Luisterdienst)
Br. Yke Aalders
Trauma therapie in Oekraïne
NL27TRIO0786880333 t.n.v. Stichting Doopsgezind Wereld-
werk

12 mei 2024, 10.00 uur (Luisterdienst)
Zr. Joke Bakker
Trauma therapie in Oekraïne

Geloof, Hoop, Liefde en Verbinding

Er zijn zo van die momenten, dan vliegt het je ineens allemaal aan, al die berichten over ellende in de wereld. Houdt het dan nooit op?! Soms zou je het liefst de radio en televisie uit willen zetten, de krant rechtstreeks bij het oud papier willen gooien, de gordijnen dicht willen doen en met een warme deken, een grote pot thee of koffie en een vers gebakken appeltaart of een grote doos chocolade op de bank willen gaan zitten. Je afsluiten van alles dat zelfs maar in de verte aan de boze buitenwereld doet denken.

Lekker veilig in je eigen bubbel, met hooguit een paar dierbaren om je heen. Helaas, wanneer we als kind de fase van het kiekeboe spelen eenmaal te boven zijn, kunnen we er niet meer omheen: de boze buitenwereld verdwijnt niet wanneer wij, eventueel met onze troost biedende knuffel in de armen, ons hoofd onder een dekentje verstoppen. Dus zullen we ons er op de één of andere manier toe moeten zien te verhouden.

Als u wat herkent in het gevoel dat ik hierboven beschrijf dan bent u lang niet de enige. Links en rechts hoor en lees je op dit moment berichten van mensen voor wie het allemaal te veel wordt: al die oorlogen, al die conflicten, een schietpartij hier, een ontploffing daar. De één bouwt een muur om zich heen, de ander probeert hem met geweld weer omver te halen. Wat is het toch, dat het voor mensen zo moeilijk lijkt te zijn om met elkaar samen te leven? Waarom botsen onze belangen zo vaak?

We zoeken allemaal naar veiligheid en geborgenheid. We willen uniek zijn en tegelijk ook weer niet zo uniek dat we geen gelijkgestemden meer kunnen vinden. We willen namelijk ook graag horen bij een groep mensen die op ons lijkt. Mensen die ook ongeveer het zelfde mooi en goed vinden als wij. We verlangen er naar om gehoord, gezien en gekend worden. Zodra we zo'n 'wij' groep hebben gevonden, zal er ook altijd een 'zij' zijn, een groep mensen die anders is en denkt dan die waar wij ons bij thuis voelen. Dat kan natuurlijk prima naast elkaar bestaan. Helaas voelen zowel de 'wij' als de 'zij' vaak de behoefte om anderen van hun gelijk te overtuigen en dan gaat het mis. Dat gebeurt al op het schoolplein, dat gebeurt in onze maatschappij en dat gebeurt op wereldschaal en dan is er niet zo heel veel meer nodig om de boel te laten ontploffen. Dan heb je ruziënde kinderen, schreeuwende betogers voor of tegen iets en bulderende kanonnen. Daar kunnen wij ons natuurlijk zuchtend bij neerleggen. We kunnen ons ook afvragen of het altijd zo zou moeten blijven en of wij er misschien zelf iets aan zouden kunnen veranderen, al is het maar een heel klein beetje.

Er was eens iemand die dat probeerde. Zijn naam is Jezus van Nazareth. Hij trok er op uit en keek om zich heen en zag de mensen aan en luisterde naar hen. Hij vroeg niet waar je bij hoorde, of je een tollenaar was, of een schriftgeleerde, of je een wanhopige moeder was of iemand die door vreemde gedachten gegijzeld werd. Hij luisterde naar wie met stomheid was geslagen en opende de ogen van wie het niet meer aan kon zien.

Hij verzamelde vreemde vogels om zich heen, van heel diverse pluimage en toch wist hij hen met elkaar te verbinden tot zijn kring van volgelingen. Hij ging met hen aan tafel. Hij voedde eens vijfduizend mensen met slechts vijf broden en twee vissen en toch was iedereen verzadigd. Dat krijg je als mensen in harmonie met elkaar samen leven. Hij leerde de mensen dat het er om ging om God lief te hebben met heel je hart en met heel je ziel en met heel je verstand en je naaste lief te hebben als jezelf, omdat die net is als jij. "Dat is de grondslag van alles wat er in de wet en de profeten staat", zei hij.

Lang niet iedereen was blij met Jezus. Hij keek niet alleen om naar de kwetsbaren om zich heen, maar sprak ook de mannen met macht, zoals tempeloversten, schriftgeleerden en farizeeërs, er op aan dat zij wat minder met hun eigen belangen en hun eigen vroomheid bezig moesten zijn. Zij moesten hun verantwoordelijkheid nemen in de zorg voor de kwetsbaren, de armen, mensen met een handicap, de weduwen en wezen en de vreemdelingen in de stad. Daar waren die mannen niet blij mee. Ze zagen in Jezus een lastige oproerkraaier, die onrust veroorzaakte en die ze liefst zo snel mogelijk kwijt wilden. U weet hoe het afliep. U kent het verhaal van Goede Vrijdag: Jezus werd gevangen genomen, onschuldig veroordeeld en gekruisigd. Hij stierf en werd begraven in een graf met een grote steen ervoor. Effectiever kan je iemand niet uit de weg ruimen.

Toch was het niet het einde van het verhaal. Drie dagen later, na de sabbat, op de achtste dag, bleek het graf leeg. De achtste dag, dat is de dag van God. Wij tellen maar tot zeven dagen in de week en beginnen dan weer bij één. Die achtste dag staat buiten onze tijd, die behoort tot de eeuwigheid, de eeuwigheid van God. De achtste dag dat is de dag dat joodse jongetjes besneden worden, als teken van Gods verbond met zijn volk. De achtste dag, dat is de dag om profeten te zalven. De achtste dag, dat is de dag voor de Mensenzoon om te laten zien dat de dood en het graf hem niet tegenhouden.

Op die achtste dag waren het vrouwen die er als eerste getuigen van waren dat het graf leeg was. De mannen waren weggevlucht na de arrestatie van Jezus, maar de vrouwen, zij die niet meetelden in de maatschappij, zij waren er de hele tijd bij gebleven, van zijn arrestatie tot zijn graflegging. Daardoor waren zij er ook als eerste getuigen van dat liefde, aandacht en verbinding sterker zijn dan haat, geweld en dood.

Daar werd de hoop geboren dat het ooit goed zal komen met onze wereld. Laten we blijven geloven, hopen en liefhebben, en laten we vooral blijven zoeken naar de verbinding met elkaar, in het klein en in het groot, want dan zal eens het Licht van Pasen doorbreken in de duisternis die zo vaak over onze wereld heerst en ons bang en moedeloos maakt. Laat onze gemeente daar een oefenplaats voor zijn, als klein steentje in de grote vijver die onze wereld is. Ook kleine steentjes kunnen immers grote kringen veroorzaken. Jezus is ooit ook in zijn eentje begonnen.

Louise Pondman

Dank

Groot was onze verbazing toen wij de kanselbloemen kregen uit handen van zusters Anneke Struijf en Jacqueline Roelofs. Een prachtige bos in herfstige kleuren.

Dank je wel, Doopsgezinde Gemeente.

Dik en Annemarie Blokker.

Dank

De winterse kille koude ochtend veranderde voor mij in een zonnige lentedag toen Ruben en Michiel even bij me waren om mij een prachtig bloemenboeket te brengen, namens de gemeente.

Hartelijk dank hiervoor!

Tini Visser-Schoone

Dank

In de dienst van de derde Advent werden wij verast met de kanselbloemen. Er zijn momenten in het leven waarvan je bedroefd en verdrietig raakt. Het is dan fijn te ervaren dat er vanuit de Doopsgezinde Gemeente aandacht voor je bestaat.

Hartelijk dank voor het mooie boeket.

Ria en Jan Bart

Dank

Hartelijk dank voor de kanselbloemen van zondag 14 januari die wij, namens u, mochten ontvangen uit handen van Anja Woudstra vanwege het feit dat wij beiden geveld waren door Corona.

We zijn volledig gevaccineerd dus waren niet zwaar ziek, maar genoeg om ons 14 dagen in huis te houden.

Gelukkig zijn we beiden weer geheel hersteld. Het was een mooie opkikker in de donkere januari maand. Met hartelijke groeten.

Jopie en Bert Siebeling

Verbinding – met vrijheid –

Alles heeft met alles te maken
verwevenheid helaas zoek.
Conflicten de wereld rond
her en der zelfs hufterig.
Horen en zien vergaat je.

Wij mensen dorsten naar vrede recht en heelheid van de aarde.

Hoe het vaandel van verbinding
hoog krijgen over ons mensen?

De weg gaan van overleg,
méér dan het gewone.
Alle hoofden bij elkaar
spreken vanuit het hart.
In verbondenheid op weg
om na elke val op te staan.
Omver de eigen veilige
'bubbel'.

Ervaar **liefde** verbind
én
vrijheid
zo kwetsbaar
koesteren behoeden bewaren
én
zo kostbaar
oogsten beheren uitdragen
van generatie op generatie.

Hef het vaandel van verbinding!

Michiel de Jong
30 Januari 2024

Hoop!

Hoop is iets waarvan ik denk dat we niet zonder kunnen. In Wikipedia wordt het omschreven als een wens om iets te veranderen, maar dat vind ik te kort door de bocht. Hoop doet tenslotte leven, vinden we. Zeker is dat zo en we hopen zoveel. Zonder hoop ontstaat wanhoop en hopeloosheid. Dan kijken we niet meer naar de toekomst, naar dat wat komen kan. Je zou kunnen zeggen dat we wel moeten hopen, want als we niet meer hopen,ja, wat?

Onze gemeente heeft het vaak over hoop op vrede. Hoop dat het Koninkrijk eindelijk kan komen. En soms hopen we op groei en een bloeiende gemeente.

Individueel hopen we vaak op meer concrete en misschien wel bereikbare zaken. We hopen op een goed nieuwjaar, we hopen op het beste voor onze kinderen, we hopen op het uitblijven van ruzie en onmin, we hopen op betaalbare prijzen in de winkels, we hopen op een goede toekomst van onszelf en die van onze dierbaren.

Hoop zonder een plan blijft vaag, hoop zonder daden blijft alleen een goede intentie.

Als ik over hoop nadenk, komen er twee dingen naar voren. Een herinnering en een actualiteit.

Eerst de herinnering:

Jaren geleden werden we gebeld met de vraag of ze langs mochten komen. Een echtpaar uit Israël. Zij werkten ook als psycholoog en hulpverlener, net als wij. Dus, ja leuk, kom maar langs!

Op een zonnige middag kwamen ze. We zaten in de tuin en bespraken van alles en nog wat. Over therapie, het weer hier en de winkels in Nederland waar je zulke mooie truien kon kopen. De hond scharrelde in de tuin en het was een genoeglijke tijd.

Tot het gesprek serieuzer werd en we over de oorlog en de geschiedenis spraken. De man vertelde dat hij als kind de oorlog had overleefd, als enige van zijn familie. Als twaalfjarige besloot hij dat er niets meer was dat hem tegenhield, hij koos voor hoop en de toekomst. Hij koos voor Israël. Zo belandde hij op het schip dat in Griekenland aan de kade vast lag en niet uit mocht varen. Het schip vol met overlevers die naar een nieuwe toekomst wilden.

Hij vertelde dat hij werd uitgekozen om de nieuwe naam op het schip te schilderen. Samen met een andere jongen liet de bemanning hem zakken naar de romp van het schip. En daar zat hij op een plank aan een touw met een kwast en een pot verf in 1948. Hij schilderde de naam EXODUS op de romp. Exodus, de naam voor de bevrijding uit slavernij. Vol trots vertelde hij hierover. Zijn heldendaad, zijn onuitwisbare herinnering, zijn daad van hoop! De geschiedenis heeft geleerd dat het schip uitvoer en dat de staat Israël werd uitgeroepen. Hij is nu een oude man en teleurgesteld in de staat, hoewel hij een goed leven heeft gekregen. Hij had verdriet, omdat ook daar mensen waren die tweederangs zijn. Zijn hoop bleef, vertelde hij. Want het was die ene keer gelukt, dus waarom niet nog eens.

Dan nu de actualiteit:

Sinds kort heb ik een huurder voor de kamer die ik over heb. Mijn kleindochter is hier komen wonen. Tijdelijk, want ze wil sparen! Helemaal verliefd op een man uit het buitenland. Ze spaart om komende zomer de stap te kunnen zetten naar hem toe. Ze zit eindeloos aan de telefoon te facetimen en nu eindelijk komt hij twee weken naar Nederland. Ze kan niet wachten! Ze vertelt over al hun plannen voor de toekomst, alles willen ze samen bespreken voor haar grote stap. De hoop straalt uit haar ogen. Nog zoveel dagen en dan is hij hier! Ze telt de uren.

Mmmm, denk ik dan. Ze zien elkaar voor het eerst in maanden weer. En ik zit daarbij. Ik voel me wat ongemakkelijk hierbij en besluit om lekker een paar dagen weg te gaan. Dan hebben zij de ruimte om fijn samen te zijn.

Zo kan ik hun hoop de ruimte geven, gewoon door een paar dagen niet thuis te zijn.

Eigenlijk heel simpel.....

En helaas betekent dit, dat ik niet aanwezig zal zijn bij onze gespreksgroep. Voor één keer!

Marlot Rappard

Koffie na de dienst

Omdat een paar vaste koffieschenksters zijn afgevallen, is ons groepje dusdanig klein geworden dat het niet meer mogelijk is elke zondag met 2 mensen voor de koffie te zorgen. Dat is natuurlijk geen reden om dan maar geen koffie meer te verzorgen, maar we zullen misschien wat vaker om extra hulp moeten vragen. Tot nu toe is dat nooit een probleem geweest, dus ik verwacht ook niet, dat het moeilijk gaat worden.

Wat in ieder geval al een heleboel scheelt, is als iedereen zoveel mogelijk het eigen kopje naar het uitgiftepunt terugbrengt of als iemand met een blad rondgaat om de kopjes voor ons op te halen. Op die manier kunnen we nog een hele tijd doorgaan.

Vast bedankt,
*Namens de Koffieploeg
Hilda Wouwenaar*

Hoe is het met ons als gemeente?

Onze Doopsgezinde gemeente bestaat uit leden en vrienden, die de waarden vanuit de geschiedenis willen leven, doorgeven en behouden. We doen dit door de zondagse kerkdiensten, gespreksgroepen, aandacht voor elkaar en pastoraat.

We zijn echter ook een gemeente die krimpt. Het werk dat gedaan moet worden komt op de schouders van weinigen terecht. Het kost steeds meer moeite om alle nodige functies te vervullen. Helaas lijkt dit proces onomkeerbaar. Dit proces heeft grote consequenties. De tijd is gekomen dat we daar serieus naar moeten kijken.

Los van het persoonlijke gevoel van verlies als we het niet meer kunnen bemensen, zijn er ook de gebouwen. Aan de ene kant zorgen de gebouwen voor een bron van inkomsten, aan de andere kant is het onderhoud moeilijk en veel. Deze gebouwen, Rijksmonumenten, moeten niet als een molensteen aan onze nek hangen. Dan wordt het een verplichting om maar door te gaan, terwijl we dat eigenlijk niet meer kunnen.

Is er een oplossing? Ja zeker! Want wij zijn niet de enige gemeente die met deze problemen van krimp en gebouwen zit. Doopsgezinden hebben nogal wat Rijksmonumenten en daar is over nagedacht.

Dan nu waar het om gaat:

Vanuit de ADS zijn er stichtingen opgericht die als doel hebben om de Rijksmonumenten van de Doopsgezinde gemeenten te behouden. Dit heet de ADS Erfgoedstichtingen. Inmiddels zijn er al een aantal stichtingen opgericht en hebben zich ongeveer 13 Doopsgezinde vermaningen aangesloten. Vooral gemeenten in Friesland, Groningen en Noord-Holland zijn hier mee bezig. Vanuit de ADS is er contact met een aantal gemeenten om te onderzoeken of die ook gaan aanhaken.

De bedoeling is deze 4 tot 5 stichtingen op termijn te laten fuseren. Samen hebben zij nu 13 Rijksmonumenten. Streven is totaal iets meer dan 20 Rijksmonumenten bijeen te brengen in 1 gefuseerde ADS Erfgoed Stichting met POM status (Professionele Organisatie voor Monumentenonderhoud).

Nadat de gebouwen zijn overgedragen aan de Erfgoedstichtingen, zijn er financiële mogelijkheden, ondersteuning bij renovaties en exploitatie.

Wat wordt van ons verwacht:

Voor ons als Doopsgezinde gemeente Alkmaar is de eerste stap dat we gaan nadenken over deze mogelijkheden, vragen inventariseren en een vervolgsprek hebben met de Erfgoedstichtingen.

Uitstellen om hierover te praten en bekijken van de mogelijkheden heeft weinig zin, de bouw- en onderhoudcommissie loopt tegen onmogelijkheden aan om

nog veel te kunnen doen. Ook ten aanzien van de exploitatie is er meer mogelijk, maar hiervoor zijn vrijwilligers nodig. En dat lukt niet meer. Laten we in gesprek gaan en de mogelijkheden onderzoeken!

Marlot Rappard

Beleidsplan

Begin 2023 zijn de brs. Bart, de Jonge, Pondman, Siebeling en Tijmens gestart met het ontwikkelen van een Beleidsplan voor onze Doopsgezinde Gemeente in Alkmaar. Het belangrijkste uitgangspunt bij deze gesprekken is het afnemende ledental en de toenemende gemiddelde leeftijd.

In zowel het Groot Beraad als de Gemeentevergaderingen in het voorjaar en het najaar is aandacht besteed aan conceptbeleidsplan. We zijn nu aangeland in de fase waarin er concrete stappen gezet moeten worden om het plan levend te maken.

Er wordt nu gewerkt aan twee projecten, te weten:

1. *Aanstellen betaalde kracht* ter versterking van de werkzaamheden van het kerkelijk bureau. Met dit project wordt beoogd om vrijwilligers vrij te maken voor andere diensten binnen onze gemeente. In de Voorjaarsvergadering hopen we aan de Gemeentevergadering een voorstel met een functiebeschrijving en de te verwachten kosten ter instemming voor te leggen.
2. *Behoud van het kerkelijk erfgoed*. In de laatste Gemeentevergadering heeft br. van Eeghen namens de ADS-commissie 'Kerk en Kunstbezit' een presentatie gegeven. De vraag die we eerst zullen moeten beantwoorden is of we het Doopsgezind Erfgoed in Alkmaar in stand willen houden, ook als er geen levende Kerkelijke Gemeente meer bestaat. We gaan in gesprek met een gemeente die de weg van het in stand houden al is opgegaan. Dit houdt in dat we moeten gaan werken aan een andere juridische vorm (stichting) voor het onderbrengen van het onroerend goed. Een belangrijk aspect hierbij is dat het onroerend goed financieel gezien zelfstandig kostendekkend is. Dit laatste betekent dat er een gedegen plan voor het kostendekkend gebruik van het onroerend goed ontwikkeld dient te worden.

De eerstvolgende bijeenkomst, aangevuld met leden van het Klein Beraad, zal zijn op donderdag 22 februari 2024 om 14.00 uur in de Kerkenkamer.

Jan Bart

De kracht van gebed

De wereld is een dorp geworden, waarin álles met elkaar samenhangt. Dit betekent dat we vanuit onze luie stoel de hele wereld voorbij zien komen, op het nieuws..

Oorlog in Gaza, huilende kinderen in beeld, of zelfs overleden kinderen.... Huilende moeders in Tel Aviv die vragen om hun dochter of zoon uit gijzeling vrij te laten... En dichterbij in huis, wanhopige Rotterdammers, moslims, die zó graag hun overleden broer of vader willen begraven, maar van de politie niet op zoek mogen gaan naar het lichaam, vanwege de veiligheid...

Verdriet, dood, wanhoop. De hele wereld komt voorbij, met alle geloven erbij.

Als ik iets heb geleerd van het werken bij het Leger des Heils, is dat geloof culturen overstijgt. Of iemand nu Moslim is, of Jood, of Christen. Elke werkdag beginnen wij de dag met een dagopening; hoe zit je erbij, is er wat gebeurd? Wat gaan we vandaag doen en wie doet wat? Maar ook: een Bijbeltekst, een korte overdenking en gebed. Waarbij Christen en Moslims samen bidden en samen Amen uitspreken.

Bidden verbindt. Dit heb ik ook geleerd in Taizé. In 2017 ben ik met een vriendin een weekje naar Taizé gegaan en het was prachtig! Zoveel jongeren bij elkaar, van over de hele wereld! Frankrijk, Nederland, Engeland, Duitsland, Brazilië en zelfs China! En we praatten over de Bijbel en over hoe een tekst ons had geraakt. En we baden voor elkaar, samen. En 's avonds in het avondgebed zongen we samen, in alle talen.

Eén lied is me bijgebleven. We hoorden van de aanslag in Manchester, waar een terrorist zichzelf had opgeblazen bij het concert van Ariana Grande. 22 mensen overleden, 237 gewonden. En wij zaten in de grote tent en na het na het gebed werd als alles duister is, ingezet (zie inzet).

Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft.

Als alles duister is

Als al-les dui-ster is, ont-steek dan een lich-tend vuur dat nooit meer dooft, een vuur dat nooit meer dooft. Als al-les dui-ster is, ont-steek dan een lich-tend vuur dat nooit meer dooft, een vuur dat nooit meer dooft.

In de tent, door duizenden jongeren, in zoveel verschillende talen. Ik heb een tijd alleen maar geluisterd en mijn hart ging uit naar alle mensen die deze aanslag hadden meegemaakt, hadden overleefd, maar zeker niet heel waren.

Samen zingen, samen bidden. Ik geloof dat de he-lende kracht van het gebed mensen kan bereiken over de grenzen van staten heen, over de grenzen van de

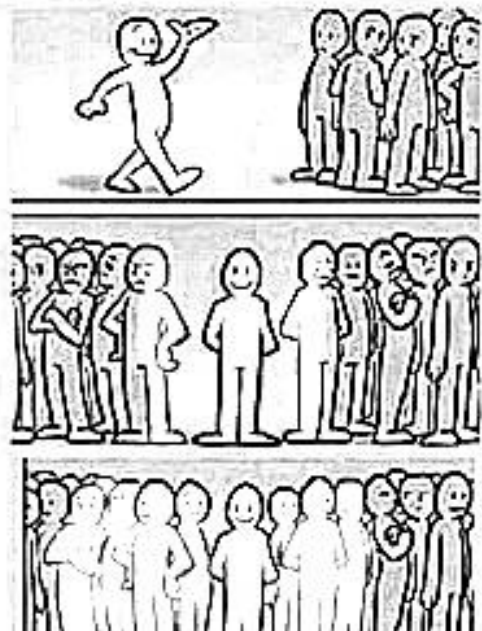
de tijd heen en over de grenzen van de haat heen.

Als wij blijven geloven in het licht, in het Licht, en dit Licht meenemen de wereld in, kómen wij in verbin-ding. En misschien zien wij het niet direct, misschien zien we het pas veel later, of horen we achteraf: toen jij zei dat je voor me ging bidden, dat heeft me toen zó geholpen. Dat we dat mogen doen! En dat we dat niet alleen hoeven te doen.

God heeft ons Jezus als Lichtend voorbeeld ge-given. En onze wereld, de wereld die soms zo hard onze woonkamer binnenkomt, heeft zo hard het Licht no-dig. Heeft zo hard óns Licht nodig! En dat hoeven wij gelukkig niet alleen te doen. Wij mogen God altijd om kracht en hoop en geloof vragen. Wij kunnen God zélf in gebed aanspreken en vragen om de moed om de wereld in Zijn Licht te blijven zien!

En dan kunnen wij ons aansluiten bij een gebeds-avond, van een Taizégroep, van een oecumenische groep, of 'gewoon' samen met een vriend of vriendin, partner of metgezel samen bidden voor die wereld, waar wij zelf ook deel van uitmaken.

This is how your light changes the world. ♥

Andrea Wieffering

Berichten uit het Klein Beraad (Kerkenraad)

Misschien herinnert u zich het nog: in onze Algemene Gemeentevergadering op 5 november waren br. Chris van Eeghen en zr. Elma Schlecht,, aanwezig om uitleg te geven over de ADS-commissie Kerk en Kunstbezit. Deze commissie spant zich in voor kleinere wordende doopsgezinden gemeenten, die hun kerkgebouw met toebehoren, steeds moeilijker in stand kunnen houden doordat er té weinig leden of vrijwilligers/bestuurders zijn die het onderhoud en de subsidiëring van de vermaning kunnen verzorgen. Nu is dat bij ons nog niet het geval maar gezien de leeftijdsopbouw van onze gemeente is het wel zaak om met elkaar na te denken hoe we omgaan met ons erfgoed! Br. Jan Willem Pondman heeft een staafdiagram gemaakt van de leeftijdsopbouw van onze gemeente met daarin meegenomen het aantal vrijwilligers. Conclusie: de leeftijdsgroep tussen de 71 en 90 jaar levert de meeste vrijwilligers: 28 in totaal. Hoe ziet dat er in 2030 uit? U begrijpt: uitstellen heeft geen zin! (Zie ook het stuk van zr. Marlot Rappard in deze Op Weg). In het Klein Beraad en ook in de Commissie Beleid is uitvoerig gesproken wat ons te doen staat: Onze gebouwen onderbrengen in een ADS stichting of op termijn verkopen?

Als we tot zo'n stichting toetreden, dan blijven we wel autonoom als Gemeente. Het onroerend goed wordt ondergebracht in een beheerstichting. Het voordeel is, dat in zo'n beheerstichting (ook) mensen van buiten de Gemeente zitting kunnen nemen en dat we niet hoeven te verkopen en ook niet met hypotheaire toestanden worden opgezadeld. Kort gezegd: De stichting is eigenaar maar de gemeente houdt de dagelijkse zeggenschap en verantwoordelijkheid. De ADS-Erfgoedstichting neemt het pas over als de Gemeente bestuurlijk en/of financieel, die verantwoordelijkheid niet meer kan dragen. Zaak is nu om met elkaar goed na te denken wat we willen!! We hebben een tijdspad uit gestippeld hoe verder. In de eerste plaats vragen wij de Commissie Beleid zich goed te laten informeren door gemeenten die zo'n traject al zijn aangegaan. Op de bijeenkomst van het Groot Beraad op 20 maart, waar u voor uitgenodigd wordt, hopen we te horen wat de bevindingen zijn en kunt u meedenken, vragen stellen en uw mening vormen.

Op de Gemeentevergadering van 28 april komt het weer op de agenda en op de Gemeentevergadering op 17 november volgt een stemming of we het traject van een beheerstichting op gang willen zetten. We denken deze tijd nodig te hebben omdat we alle leden en vrienden bij dit proces willen betrekken en dat niemand zich niet gehoord of gepasseerd voelt. Het is een zaak van ons allen!

In het Klein Beraad hebben we ook gesproken over het aanstellen van een betaalde kracht. De Commissie Beleid is daar ook mee bezig geweest.

De gedachten gaan uit naar een mogelijke aanstelling voor 4 jaar. De jaarlijkse kosten worden geschat op ca. €20.000. Voor het aantrekken van een externe medewerker zal de beleidscommissie contact opnemen met br. Eddy van v.d. End (hoofd administratie van de ADS). Hij kan meer informatie geven hoe verder. Ook dit onderwerp komt terug op de agenda van het Groot Beraad en de Gemeentevergadering.

Ons orgel is nu weer prima in orde en gestemd. Onze organisten zijn zeer tevreden. Misschien is het u ook opgevallen dat de klanken mooi zuiver te horen zijn.

De zrs. Marlot Rappard en Hermine Koornneef draaien al mee in onze vergaderingen om zich in te werken in de materie. Het voelt nog steeds heel goed dat zr. Rineke de Jonge en ik eindelijk opvolgers hebben en we na 28 april met een gerust hart het stokje kunnen overdragen!

Anneke Struijf

Wat doen de vrijwilligers voor u bij de geluids-knoppen? En wat betekent dat voor u?

Op dit moment is er een team van zes vrijwilligers die het geluid in de kerk voor u bedient. Zij zorgen er voor dat het volume in de kerkzaal voldoende wordt versterkt en dat de ringleiding correct werkt. Ook regelen zij de microfoons voor predikant en andere lezers en zij schakelen de uitzending voor de Luisterdienst in. Al deze handelingen worden in principe door één persoon uitgevoerd.

Voor het uitzenden van een Beeldopname is wat meer aandacht nodig. Tot nu toe roosterden wij hiervoor steeds twee personen in, maar vanaf 1 januari proberen wij dit ook met slechts één persoon tot een goed einde te brengen. We hopen daarmee het gemotiveerde team vrijwilligers, dat vaak ook vele andere taken op zich neemt, wat te ontlasten. Het komt voor hen nu neer op 1x per 6 weken een 'knoppendienst'. Het regelen van het geluid en/of beeld, is een precisiewerkje en vraagt de nodige concentratie.

Ook vóórdat de dienst begint wordt er al e.e.a. ingesteld. Daarom vragen wij u dringend om het laatste kwartier vóór aanvang van een dienst de vrijwilligers achter de knoppen met rust te laten. En vanaf vijf minuten voor aanvang van een dienst s.v.p. echt niet meer te storen.

Bij voorbaat veel dank en allen geruisloze aandacht gewenst.

*Namens de vrijwilligers voor Geluid en Beeld
Antoinette Hazevoet*

Intentie

“De ‘tweede’ komst van Christus is een transformatie van het menselijk bewustzijn, een verschuiving van Tijd naar Aanwezigheid, van Denken naar Zuiver Bewustzijn, niet de komst van een man of vrouw.”

Eckhart Tolle

Ik denk dat we met het thema van het Kerstnummer de toon hebben gezet op weg naar Pasen: Kind dat weigerde vijand te zijn. Het kind is volwassen geworden. Hij is ‘met schade en schande’ wijzer geworden. Ik zou liever spreken over groei door vallen en opstaan in plaats van schade en schande. Die woorden zijn vrij van schuld en meer in de lijn van ‘weigeren vijand te zijn’.

Het betekent niet dat Jezus een ‘watje’ was. Integendeel. Hij stond midden in de maatschappij van die tijd, met veel strijd, onderdrukking, geweld en armoede. Hij stak menig keer zijn nek uit als er in zijn ogen misstanden aan de kaak gesteld moesten worden. Dat werd hem, zeker door de gevestigde orde, niet in dank afgenomen. Hij ging de confrontaties niet uit de weg. De wereld van nu ziet er in wezen niet echt anders uit.

Er zijn machthebbers die over de hoofden van de gewone mensen strijden voor de belangen van henzelf of bepaalde groepen. Je zou wensen dat ‘het weigeren vijand te zijn’ ook in die kringen uitgangspunt zou zijn.

Zou niet iedereen naar een betere wereld verlangen? Een wereld zonder oorlogsdreiging, zonder angst, honger, discriminatie, uitbuiting of onderdrukking.

Een wereld waar iedereen zich gezien en gehoord weet, en met genoeg ruimte om ieders unieke zelf vorm te kunnen geven.

Soms probeer ik mij dat voor te stellen en dat zouden we vaker moeten doen. Het is een manier om je diepste verlangen in beelden de wereld in te sturen. Je zou je bv kunnen voorstellen hoe Joden en Palestijnen samen leven, hun heilige plaatsen met elkaar delen en er met toewijding en respect zorg voor dragen.

Of dichterbij, in gezinnen, families, buurten, op scholen en werkplekken, waar iedereen zonder angst zichzelf kan zijn en verschil van mening niet ontaardt in polarisatie, maar ruimte creëert voor meer persoonlijk inzicht.

Sommigen zullen bidden om een ingreep van Gods wegen. Of verzuchten dat de wederkomst van Christus juist nu bittere noodzaak is.

Maar ...wat zou Christus tussen de strijdende partijen moeten doen? Rechtspreken en de schuldigen straffen? En wie zijn dan de schuldigen volgens jou en mij? Daar zijn de meningen over verdeeld denk ik. En dat is nog zacht uitgedrukt. Je ziet dat grote groepen mensen daarin lijnrecht tegenover elkaar staan.

Nee, ik denk dat daarin geen oplossing gevonden kan worden. Alles is met elkaar verbonden en een probleem ‘wegsnijden’ lijkt dan misschien tijdelijk iets op te lossen, maar daarmee snijd je ook jezelf uit de Eenheid weg. Afgescheiden worden door muren/ hekken/ dichte grenzen, daar rust Gods Vrede niet op.

Jezus liet het zien aan het eind van zijn leven.

Terwijl Petrus hem te vuur en te zwaard wil verdeeligen roept Jezus hem tot de orde: Wie het zwaard trekt, zal door het zwaard omkomen.

Geweld roept meer geweld op. Jezus blijft verdedigingsloos: Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat ik aan de joden werd uitgeleverd. Mijn koninkrijk is niet van hier. (Joh.18:9-36)

Zo sprak hij toen en spreekt hij nu ook, denk ik.

De bal ligt bij ons. Maar we hoeven het niet alleen te doen. We kunnen ervoor kiezen bewust om hulp te vragen. Niet alleen een schietgebedje als we in nood zijn en niet meer weten wat we moeten doen. Nee, regelmatig om leiding en steun vragen in het vertrouwen dat die hulp je gegeven wordt.

De paasactie van de ARK: doet u dit jaar ook weer mee?

Opnieuw organiseert de Alkmaarse Raad van Kerken de paasactie. Dat doen wij om mensen die financieel en vaak ook sociaal in een moeilijke positie verkeren, een extraatje te kunnen bezorgen. Het blijkt telkens weer dat er in onze omgeving mensen zijn die extra steun goed kunnen gebruiken. Wij richten ons met deze actie onder andere op bezoekers van de inloophuizen, Exodus, dak- en thuislozen en personen (waaronder gezinnen in crisissituaties) die begeleid worden door de stichting DNOdoen.

Het feest van Pasen nodigt uit om solidair te zijn met onze naasten, veraf én dichtbij. Wij voeren de actie in de vorm van het verstrekken van supermarktbonnen en cadeaubonnen van de Hema. De Hemabonnen zijn bedoeld voor kinderen die aan andere zaken dan levensmiddelen behoefte kunnen hebben. In 2023 hebben we met uw hulp op bijna 400 adressen bonnen kunnen bezorgen.

Ontvangers blijken niet alleen blij te zijn met de bonnen maar zeker ook met de aandacht die zij op deze manier krijgen. In de begeleidende brief geven wij aan dat de attentie afkomstig is van de ARK en voegen wij een paasgroet toe.

Wilt u helpen de paasactie in 2024 weer mogelijk te maken? Dat kan door een gift over te maken voor de kosten die hiermee gemoeid zijn via het rekeningnummer van de Alkmaarse Raad van Kerken, bankrekeningnummer NL77 INBG 0002 6852 43, o.v.v. 'Paasactie 2024'. De ARK is ANBI erkend en uw gift is dus aftrekbaar van de inkomstenbelasting.

Wij hopen ook dit jaar weer op een succesvolle actie!

*Namens de ARK,
Wim van Houten (06-18261595) en
Ria de Rijke (06-49896107)
e-mail: info@alkmaarseraadvankerken.nl*

Een extraatje met Pasen?
Dat gun je een ander toch!

Paasactie 2024
van de
Alkmaarse Raad van Kerken
voor mensen die wel een extraatje
kunnen gebruiken.
Giften welkom via bank
NL77 INGB 0002 6852 43
t.n.v. ARK
o.v.v. Paasactie

Zingenindekerk.nl

Alkmaar | 8 maart

Aria's en koralen

uit de Matthäus en Johannes
Passion van J.S. Bach.

Uitgevoerd door solisten, instrumentalisten en zangers
van het Vocaal Theologen Ensemble o.l.v. Hanna Rijken.

Vrijheidskerk | Hobbemalaan 2a | Aanvang 20:00 uur
Kerk open 19:30 uur | Toegang € 10,- | kinderen € 5,-
Info en tickets via: www.zingenindekerk.nl/hannarijken

Predikant:
Ds. Louise Pondman-de Wilde, tel. 072-8887948
louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Klein Beraad:
Voorzitter: A. Struijf, tel. 06-12339249
anneke.struijf@gmail.com

Penningmeester: C. de Jonge-van Zanen,
tel. 072-5612063, h.jonge6@upcmail.nl

Secretaris: Vacant

Lid: Ruben Tijmens
tel. 06-38927889, rj.tijmens@outlook.com

Financiële administratie: J. de Vries,
tel. 072 - 5826303, edith.jo@kpnmail.nl
ING: NL46 INGB 0000 3288 95,
AMRO: NL06 ABNA 0523 3527 00 (DG Alkmaar)

Ledenadministratie: Esther in 't Veld,
tel. 06-41576520, eintveld@hotmail.com

Kopijadres: jan.en.ria.bart@hetnet.nl

Hartelijke groeten aan de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar van Guus Honig.

Eind vorig jaar is Guus verhuisd naar "Warm Thuis" een zorg boerderij aan de Noordschermerdijk in Oterleek. Een grote boerderij met bijgebouwen en uitzicht over de polder.

In de bijgebouwen twee woongemeenschappen, met elk 7 bewoners en ieder een eigen slaapkamer, een mooie lichte woonkamer met een of twee verzorgers. Guus ervaart het echt als een warm thuis en heeft het erg naar haar zin.

Ze verheugt zich nu al op het voorjaar, als de lammetjes en de geitjes rondom het huis zullen dartelen en de koeien in de wei staan.

In een van de schuren staat een grote voliëre met de meest kleurrijke vogeltjes.

Wel mist ze de Gemeente dus verzocht ze me vooral de hartelijke groeten van haar aan u te doen.

Haar 84ste verjaardag is inmiddels voorbij, maar dat neemt niet weg dat een mooie kaart zeer op prijs gesteld zal worden.

Haar adres is: De Hulst, Noordschermerdijk 5 C 1842 EL Oterleek.

Jopie Siebelink – Speckmann

Op Weg

maar Koningsweg 12, 1811 LM Alkmaar,
tel. 072-512 38 64,
e-mail: info@doopsgezind-alkmaar.nl

Het bureau is geopend op dinsdag van 9.30-12.00
uur voor:

- alle zaken betreffende de gemeente en het gemeentelven;
- afspraken met de predikant;
- melden van ziekte en/of opname in het ziekenhuis.

Postadres: Koningsweg 14, 1811 LM, Alkmaar

Verhuur gebouwen:
P. Bras, tel. 072-7851081
p.bras7@upcmail.nl

Bezoek ziekenhuizen:
Af te spreken via de Wijkcontactpersoon

Opmaak: Jan Bart

